

OBŁOGA (6) *sb f*

Pierwsze o oraz a jasne; -ło- (5), -łó- (1) Mqcz (5:1).

N sg obłoga (6).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVIII w.

Ozdobne wykończenie odzieży, obramowanie; instita, limbus Mqcz, Cn; effilatum, lacinia, orae, peniculamentum Mqcz; fimbria Cn (6) : Effilatum, Obłogá Bramá/ Wyfziwánie ná kofzuli álbo inřzem odzieniu. Mqcz 127a; [Fimbria, der řaum. P. Bram/ padołek/ obłogá/ obrámowanie. Volck 214, Nnn3v].

Wyrażenia: »obłoga nadolna« (2): Peniculamentum, Brzeg álbo obłogá nadolna v řukniey. Mqcz 289d, 267b.

»obłoga około sukni« (1): Orae, Obłogá álbo bramá około řukni nadolna yákie miewáyą białe głowy. Mqcz 267b.

»obłoga u szat(y) (a. sukniej), [na szacie]« (4): Podwiaská tež tráktá álbo obłogá v niewieřćiech řzát/ brama. Mqcz 171c, 181d, 193d, 289d; [Limbus [...] obłogá bramá ná řzácie. Volck 328, 307].

Synonimy: bram, brzeg, krajka, obramowanie, padołek, podwiazka, stroj, wyszywanie.

JB